

Legea și guvernul

Capitolul 3 din cartea „ABC-ul anarhismului”

Alexander Berkman

Da, ai dreptate: legea interzice furtul.

Dacă eu aş fura ceva de la tine, poţi să chemi poliţia să mă aresteze. Legea îl va pedepsi pe hoţ, şi guvernul îţi va da înapoi proprietatea furată, dacă e posibil, pentru că legea interzice furtul. Legea spune că nimeni nu are dreptul să ia nimic de la tine fără consimţământul tău.

Dar, patronul tău ia de la tine ceea ce tu produci. Întreaga bogăţie produsă prin muncă e luată de capitalişti şi ținută pentru ei, ca proprietate a lor.

Legea spune că patronul tău nu fură nimic de la tine, pentru că totul e făcut cu consimţământul tău. Ai fost de acord să munceşti pentru şeful tău pentru o anumită plată, şi ca el să deţină tot ce produci tu. Pentru că tu ai fost de acord cu asta, legea spune că el nu fură nimic de la tine.

Dar chiar ai consimţit în mod real la aşa ceva?

Când tâlharul de la drumul mare îţi pune pistolul la tâmplă, îi dai ce ai de valoare.

Îţi dai "consimţământul", dar faci asta pentru că nu ai de ales, pentru că eşti obligat de pistolul ținut la tâmpla ta.

Nu eşti la fel obligat să munceşti pentru patronul tău? Nevoia te obligă, la fel cum te obligă şi pistolul tâlharului de la drumul mare. Trebuie să trăieşti, şi la fel trebuie să trăiască şi soţia şi copilul tău.

Nu poţi munci pentru tine, în sistemul industrial capitalist trebuie să munceşti pentru un patron.

Fabricile, maşinăriile şi uneltele aparţin clasei patronilor deci trebuie să te angajezi la cineva din această clasă pentru a munci şi trăi. Orice muncă ai face, oricine ar fi patronul tău, întotdeauna e la fel: trebuie să munceşti pentru el. Nu ai de ales. Eşti obligat să faci asta.

În acest fel, întreaga clasă muncitoare este obligată să muncească pentru clasa capitalistă. În această manieră, muncitorii sunt obligaţi să renunţe la toată bogăţia pe care o produc.

Patronii păstrează bogăţia pe care o consideră profitul lor, în timp ce muncitorul obţine doar un salariu, doar cât să trăiască, astfel încât să poată continua să producă mai multă bogăţie pentru patronul său. Nu vezi aici înşelătoria, tâlhăria, furtul?

Legea spune că e "consimţământ liber". La fel cum tâlharul de pe drumul mare spune că "ai fost de acord" să renunţi la lucrurile tale de valoare. Singura diferenţă e că ce face tâlharul se numeşte tâlhărie şi furt, şi e interzis de lege.

În timp ce ceea ce face capitalistul se numeşte afacere, industrie, profit, şi e protejat de lege.

Dar oricum e făcut – în modul de operare al tâlharului sau în modul de operare al capitalistului -, tu tot eşti furat.

Întregul sistem capitalist se bazează pe astfel de furturi.

Întregul sistem de legi şi al guvernului susţine şi justifică aceste furturi.

Asta e ordinea lucrurilor numită capitalism, iar legea şi guvernul există pentru a proteja această ordine a lucrurilor.

Te întrebi de ce patronul şi capitalistul şi toţi cei care profit de pe urma acestei ordini a lucrurilor susţin din toate puterile "legea şi ordine"?

Dar unde eşti tu aici? Ce beneficiu ai tu de pe urma acestei "legi şi ordini"? Nu vezi că această "lege şi ordine" nu face decât să te fure, să te prostesască, şi serveşte doar la a te înrobi şi mai mult, la a te face sclav?

"Să mă facă sclav?", te întrebi. "Cum aşa, doar sunt un cetăţean liber!"

Chiar aşa? Chiar eşti liber cu adevărat? Eşti liber să faci ce? Să trăieşti cum vrei? Să faci ce vrei?

Să vedem. Cum vrei să trăieşti? Ce înseamnă libertatea aceasta?

Depinzi de patronul tău pentru salariu, nu-i aşa? Şi salariul tău determină modul în care trăieşti, nu-i aşa? Condiţiile vieţii tale chiar şi ce mănânci şi ce bei, unde mergi şi cu cine te asociezi – toate depind de salariul tău.

Nu, nu eşti un om liber. Eşti dependent de angajatorul tău şi de salariul tău. În realitate eşti un sclav salarial.

Întreaga clasă muncitoare, în sistemul capitalist, este dependentă de clasa capitalistă. Muncitorii sunt sclavi salariali.

Deci, cum rămâne cu libertatea ta? Ce poți face cu ea? Poți face cu ea mai mult decât îți permite salariul?

Nu vezi că salariul tău – salariul sau venitul tău – este toată libertatea pe care o ai, de fapt? Libertatea ta nu e cu nici un centimetru mai mare decât îți permite salariul pe care îl primești.

Libertatea care ți-e oferită pe hârtie, care e scrisă în legi și coduri și în constituții, nu îți folosește la nimic.

Asemenea libertate înseamnă doar că tu ai dreptul să faci un anumit lucru. Dar nu înseamnă că îl și poți face.

Pentru a fi în stare să-l faci, trebuie să ai șansa, oportunitatea. Ai dreptul să mănânci trei mese pe zi, dar nu ai mijloacele, oportunitatea de a obține acele trei mese, atunci la ce îți folosește acel drept?

Astfel, libertatea înseamnă în realitate oportunitatea de a-ți satisface nevoile și dorințele. Dacă libertatea ta nu îți dă această oportunitate, atunci nu îți e de nici un folos. Libertatea reală înseamnă oportunitate, și un trai bun. Dacă nu înseamnă asta, atunci nu înseamnă nimic.

Vezi, atunci, că întreaga situație se reduce la asta:

Capitalismul te fură și te transformă într-un sclav salarial.

Legea susține și apără acest furt.

Guvernul te prostește să crezi că ești independent și liber.

În acest fel, ești prostit și fraierit în fiecare zi a vieții tale. Dar de ce nu te-ai gândit la asta înainte oare? Cum se face că nici alți oameni nu își dau seama de asta?

Pentru că și tu și oricine altcineva sunteți mințiți în legătură cu asta tot timpul, din pruncie.

Vi se spune că sunteți onești, în timp ce sunteți furați toată viața voastră.

Vi se ordonă să respectați legea, în timp ce legea îl protejează pe capitalistul care vă jefuiește.

Sunteți învățați că a ucide e greșit, în timp ce guvernul spânzură și electrocutează oameni și comite masacre în războaie.

Vi se spune să vă supuneți legii și guvernului, deși legea și guvernul susțin și apără furtul și crima.

Astfel, toată viața sunteți mințiți, prostiți, și înșelați, astfel încât să fie mai ușor ca de pe spatele vostru să se obțină profituri, să fiți exploatați.

Pentru că nu doar patronul și capitalistul fac profituri de pe spatele vostru. Guvernul, biserica susțin școala – toți trăiesc de pe urma voastră.

Voi îi întrețineți pe toți. De aceea toți vă învață să fiți mulțumiți cu ce aveți și să vă purtați cuviincios.

“Chiar așa, e adevărat că eu îi întrețin pe toți?” – întrebi plin de uimire.

Să vedem. Ei mănâncă, beau și se îmbracă, nemaivorbind de luxul de care se bucură.

Fac ei cumva lucrurile pe care le consumă, cultivă ei ceva, cos ei ceva, construiesc ei ceva cu mâinile lor?

“Dar ei plătesc pentru acele lucruri” – obiectează prietenul tău.

Da, da, plătesc. Să presupunem că un tip fură 50 de dolari de la tine și apoi se duce și își cumpără un costum de haine pentru el. Are el dreptul la acest costum? Nu a plătit pentru el? Ei bine, La fel și oamenii care nu produc nimic sau nu fac nici o muncă folositoare plătesc pentru lucruri. Banii lor sunt profiturile pe care ei sau părinții lor înaintea lor le-au stors de la voi, de la cei care munciți.

“Atunci nu șeful meu mă întreține pe mine, ci eu pe el?”

Desigur. El îți dă o slujbă; adică permisiunea de a munci într-o fabrică sau societate care nu au fost construite de el, ci de alți muncitori ca tine însuși. Și pentru această permisiune tu îl ești cel care-l întreține pentru tot restul vieții tale, atâta timp cât muncești pentru el.

Și ești atât de generos că el își poate permite o casă rezidențială la oraș, și o vilă la țară, chiar mai multe, și servitori care să îi satisfacă nevoile lui și ale familiei lui, și distracții pentru prietenii lui, și pentru cursele de cai, și de yacht-uri și pentru sute de alte lucruri.

Dar nu doar tu ești atât de generos. Din munca ta, prin taxare directă și indirectă, e întreținut întregul aparat al guvernului și al statului, local și național, școlile și bisericile, și toate celelalte instituții a căror treabă e să protejeze profiturile și să te țină în ignoranță.

Tu și prietenii tăi muncitori, voi, întreaga clasă muncitoare, îi întrețineți pe toți. Te mai miri că îți spun că totul e așa cum trebuie să fie și că ar trebui să fii un om bun și să nu comentezi prea mult?

E bine pentru ei că taci și accepți, pentru că nu ar mai putea să te fraierească și să te fure din moment ce începi să vezi ce se întâmplă cu tine și în jurul tău.

De aceea ei susțin cu putere sistemul capitalist, și susțin cu tărie "legea și ordinea".

Dar e acest sistem bun pentru tine? Crezi că e drept și corect? Dacă nu, atunci de ce îl accepți? De ce îl suportți?

"Ce pot să fac? Sunt doar unul singur."

Chiar ești doar tu?

Nu cumva ești unul dintre multele de mii, de milioane dintre cei exploatați și ținuți în sclavie la fel ca tine? Doar că ei nu știu asta. Dacă ar ști, nu ar înghiți așa ceva. Asta e sigur. Deci, nu ai de făcut decât să le spui și lor.

Fiecare muncitor din orașul tău, fiecare om care trudește în țara ta, în lumea întreagă este exploatat și înrobît în același fel în care și tu ești.

Și nu doar muncitorii din industrie. Fermierii sunt înșelași și furați în aceeași manieră.

La fel ca muncitorii, fermierul e dependent de clasa capitalistă. El muncește din greu toată viața, dar cea mai mare parte a muncii sale se duce către corporații și monopolurile celor care dețin pământurile.

Fermierul produce hrana pentru omenire. El ne hrănește pe noi toți. Dar înainte ca el să ne poată aduce bunurile sale e obligat să plătească tribut clasei care trăiește din munca altora, acelei clase care doar face profit, clasa capitalistă. Fermierul este stors de cea mai mare parte a roadelor muncii sale la fel cum este și muncitorul. Este stors pământ plata ipotecii; de compania de oțel și de cea de drumuri. Bancherul, comerciantul care își extrage comisionul său, vânzătorul în detaliu, și o droaie de alți intermediari storc profituri din munca fermierului înainte ca lui să îi fie permis să ne aducă hrana.

Legea și guvernul permit și ajută la această tâlhărie prin legiferarea faptului că pământul, pe care nici un om nu l-a creat, aparține stăpânului de pământ; căile ferate, pe care muncitorii le-au construit, aparțin magnaților din căi ferate; depozitele, morile, fabricile construite tot de muncitori, aparțin capitaliștilor; tuturor acelor monopolști și capitaliști care au dreptul de a extrage profituri de la fermier pentru că îl lasă să folosească trenurile și alte facilități înainte ca el să ne poată aduce nouă roadele muncii sale.

Vedeți atunci cum fermierul este furat de către marele capital și de către afacerist, și cum legea susține și e complice la acest furt, la fel ca în cazul muncitorului.

Dar nu sunt doar muncitorii și fermierii care sunt exploatați și forțați să își dea cea mai mare parte a produsului muncii lor capitalistului, celor care au monopolizat pământul, căile ferate, fabricile, mașinăriile, și toate resursele naturale.

Întreaga țară, întreaga lume e făcută să plătească tribut regilor finanțelor și industriei.

Omul care are o afacere mică depinde de comerciant; comerciantul de manufacturier; manufacturierul de trustul magnaților din industrie; și toți depind de lorzii banilor și de bănci pentru credite. Marii bancheri și finanțistii pot falimenta pe oricine doar retrăgându-i creditul.

Ei fac așa de fiecare dată când vor să scoată pe cineva dintr-o afacere.

Omul care are o afacere e total la mila lor. Dacă nu joacă cum îi cântă ei, pentru a servi intereselor lor, atunci ei pur și simplu îl scot din joc.

Astfel, întreaga omenire e dependentă și înrobîtă de o mână de oameni care au monopolizat aproape întreaga bogăție a lumii, dar care ei înșiși nu au creat niciodată nimic.

'Dar oamenii aștia muncesc din greu,' vei spune.

Ei bine, unii dintre ei nu muncesc deloc. Unii dintre ei doar stau degeaba, pentru că afacerea lor e administrată de alții. Alții muncesc. Dar ce fel de muncă fac ei? Produc ei ceva vreodată, așa cum produce fermierul și muncitorul? NU. Ei nu produc nimic, deși ar putea.

Ei muncesc pentru a stoarce profitul de pe urma oamenilor, pentru a face profit de pe urma lor. Ai tu vreun beneficiu din munca lor?

Tâlhărul de la drumul mare muncește și el și își asumă riscul de a fi prins.

”Munca” sa, la fel ca a capitaliștilor, dă de lucru avocaților, gardienilor închisorilor, și multor altora pe care activitatea sa îi întreține.

Pare într-adevăr ridicol că întreaga lume trebuie să fie în sclavie pentru beneficiul câtorva monopolști, și că toți ar trebui să depindă de ei pentru a avea dreptul și șansa să poată trăi.

Dar tocmai așa se întâmplă. și e cu atât mai ridicol când te gândești că muncitorii și fermierii, care doar ei au creat toată bogăția, ar trebui să fie cei mai dependenți și cei mai săraci dintre toate clasele din societate.

E într-adevăr monstruos, și e foarte trist.

Cu siguranță bunul tău simț îți spune că o asemenea situație nu e altceva decât o nebunie.

Dacă masele de oameni, milioanele din lume, ar putea vedea cum sunt prostituate, exploatare, înrobite, așa cum vezi și tu, ar accepta ele așa ceva? Cu siguranță, nu!

Capitaliștii știu că ei nu ar accepta. De aceea ei au nevoie de guvern pentru a legaliza metodele lor de furt, pentru a proteja sistemul capitalist.

Și din acest motiv guvernul are nevoie de legi, poliție și soldați, tribunal și închisori pentru a proteja capitalismul.

Dar cine sunt poliștii și soldații care îi protejează pe capitaliști împotriva ta, împotriva oamenilor?

Dacă ar fi și ei înșiși capitaliști, atunci poate ar avea motive să apere ce au furat, și ar putea explica de ce vor să mențină, chiar și prin forță, un sistem care le dă privilegiul de a-i fura pe oameni.

Numai că poliștii și soldații, apărătorii “legii și ordinii”, nu fac parte din clasa capitalistă. Ei fac parte dintre oamenii de rând, sunt oameni săraci, care pentru un salariu, protejează sistemul care îi ține în sărăcie.

E incredibil, nu-i așa?

Da, dar e adevărat. Se ajunge la asta: unii sclavi îi apără pe stăpânii lor pentru a se ține pe ei înșiși și pe alții în sclavie. În același fel, Marea Britanie, de exemplu, îi ține pe hindușii din India în supunere printr-o forță de poliție formată chiar din hinduși.

Sau la fel Belgia face la fel cu oamenii din Congo. Orice guvern face la fel cu oamenii pe care i-a subjugat.

E același sistem. Iată la ce se ajunge:

Capitalismul fură și exploatează populații întregi; legile legalizează și susțin furtul capitaliștilor; guvernul folosește o parte din populație pentru a proteja capitaliștii ca aceștia să-i poată fura în continuare pe oameni.

Întregul sistem e menținut prin educarea oamenilor în a crede că e corect capitalismul, că legea e dreaptă, și că trebuie să se supună guvernului. Înțelege acum despre ce e vorba?

Biblioteca Anarhistă

Alexander Berkman
Legea și guvernul
Capitolul 3 din cartea „ABC-ul anarhismului”
1929

Preluat la 16.12.2022 de la <https://iasromania.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org